

A tour guide describes Dan <https://www.facebook.com/100005851832265/posts/1450065195198528/?d=n>

19:13-28 Barbarity in Givah

1. Prof. Yechezkel Kaufmann, Sefer Shoftim, pg. 285

הנער אינו מעונין למהר הביתה, הוא היה רוצה לנוח. אבל האיש בהול לשוב לביתו. הוא כבר נתאחר. מלים אלה מגלות לנו שהוא לא רוצה ללון ביבוס, לא רק מפני שהוא "עיר נכרי", אלא גם מפני שהשמש עוד לא שקעה, ואפשר עוד ללכת צפונה...

The youth was not interested in rushing home; he wished to rest. But the man was in a rush to return to his home; he had already delayed. These words reveal to us that he did not wish to stay in Yevus, not only because it was a "foreign city" because also because the sun had not yet set, and he could still travel north...

2. More linguistic Links

- 19:15 (And they turned aside there) ויסורו שם 19:15 Bereishit 19:2 סורו נא אל בית עבדכם
- 19:15 (And he sat in the city plaza) וישב ברחוב העיר 19:15 Bereishit 19:2 לא כי ברחוב גלין

3. Malbim to Shoftim 19:18

ולבל יחשוב שהוא מאנשי מיכה עובדי הפסל (שמיכה היה בהר אפרים), אמר "ואת בית ד' אני הולך"...

And lest he think he was of Michah's people, worshippers of the statue (for Michah was in Mount Ephraim), he said, "And I am going to the House of Gd"...

4. Radak to Shoftim 19:18

"ואת בית ד' אני הולך" - הוא שילה ושילה היתה עירו כי מהר אפרים היה... או פל' ואת בית ד' אני הולך' אף על פי שלא היה עירו שילה אמר כי היה הולך שם להתפלל או לזבוח... ואמר זה כדי שיאספהו אל ביתו בלב טוב:

"And I am going to the House of Gd" – This is Shiloh, and Shiloh was his town for he was from Mount Ephraim... Or, the meaning of "And I am going to the House of Gd" is that even though his city was not Shiloh, he said he was going there to pray or to offer a sacrifice... And he said this so that the man would take him to his home with a good heart.

5. Yechezkel 14:12-20

(יב) ויהי דבר ד' אלי לאמר: (יג) בן אדם ארץ פי תחטא לי למעל מעל ונטייתי ידי עליה ושברתי לה מטה להם והשלקתי בה רעב והקרתי ממנה אדם ובהמה: (יד) והיו שלשת האנשים האלה בתוכה גם דניאל ואיוב המה בצדקתם ויצילו נפשם נאם ד' אלקים:

(טו) לו חיה רעה אעביר בארץ ושקלטה והיתה שממה מבלי עובר מפני חסיה: (טז) ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם ד' אלקים נאם פגות יצילו המה לבדם ויצלו והארץ תהיה שממה:

(יז) או חרב אביא על הארץ והיא תהיה חרב תעבר בארץ והקרתי ממנה אדם ובהמה: (יח) ושלשת האנשים האלה בתוכה חי אני נאם ד' אלקים לא יצילו בנים ובנות כי הם לבדם יצלו:

(יט) או דבר אשלח אל הארץ והיא תהיה ושמתי עליה בדם להקרית ממנה אדם ובהמה: (כ) וגם דניאל ואיוב בתוכה חי אני נאם ד' אלקים אם בן אם בת יצילו המה בצדקתם יצילו נפשם:

6. Malbim to Shoftim 19:16

כמו שספר גנות בני הגבעה שסגרו דלתם לאורח הגם שהיו מתושבי העיר ולא צר להם המקום, ספר שבח הזקן הזה, [א] עם היותו זקן, [ב] שבא עתה ברגע זה, [ג] שבא מן מעשהו הקשה בשדה, [ד] שהיה גר בגבעה, ולא הוטלה עליו המצוה יותר מתושבי העיר, בכל זאת...

As it told of the disgrace of the people of Givah, who closed their doors to a guest even though they were the local residents and they suffered no lack of space, so it praised this elderly man, [who did this] (1) even though he was old, (2) he had just come home, (3) he had come from his hard labour in the field, (4) he was a sojourner in Givah, who did not bear greater responsibility for this mitzvah than did the city's residents, and yet...

7. More linguistic Links

- 19:17 (And he raised his eyes) וישא עיניו 19:17 Bereishit 18:2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים
- 19:21 (And they washed their feet) וירחצו רגליהם 19:21 Bereishit 18:4 וירחצו רגליהם

8. Abarbanel to Shoftim 19:22

אנשי העיר אנשי בליעל, רוצה לומר אנשים ידועים מהעיר שהם בני בליעל, ומלידה ומאביהם למדו תכונות רעות.

The people of the city, people of no good, meaning people who were known in the city to be people of no good, and from their birth and source they had learned bad traits.

9. Still more linguistic Links

- 19:22 נסבו את הבית (Surrounded the house) Bereishit 19:4 נסבו על הבית
- 19:22 מתדפקים על הדלת (Knocking on the door) Bereishit 19:9 לשבור הדלת
- 19:22 (Produce the man... and we will know him) הוציאם אלינו ונדעה אותם Bereishit 19:5
- 19:23 אל אחי תרעו נא (No, my brothers, please do not commit evil) Bereishit 19:7 אל נא אחי תרעו
- 19:24 The offer of two women Bereishit 19:8 The offer of two women
- 19:24 (Do to them as is good in your eyes) ועשו להם כטוב בעיניכם Bereishit 19:8 ועשו להם כטוב בעיניכם

10. Ramban to Bereishit 19:8

ודע והבן כי ענין פילגש בגבעה (שופטים יט) אף על פי שהוא נדמה לענין הזה איננו כמוהו לרוע, כי הרשעים ההם לא היה דעתם לכלות הרגל ממקומם, אבל היו שטופי זמה... ובפרץ ההוא עוד לא היו בו כל אנשי העיר כאשר בסדום...

And know and understand that regarding the concubine in Givah, even though it seems similar to [Sdom], it is not the same in its evil, for those wicked people did not intend to eliminate traffic from their place, but they were thoroughly immoral... And not all of the city's residents were in this breach, as they were in Sdom...

11. Malbim to Shoftim 19:22

...מה נשתנה ענין הגבעה מחטאת סדום אשר המטיר עליהם גפרית ואש ויהפך משורש ערים, ואלה עשו כמעשה סדום ולא חלו במ ידי שמים להענישם? ויאמרו כי יש הבדל בין הרשע ובין החוטא, ר"ל כי אנשי סדום היה חטאם מצד השכל, כי חקקו להם חוקים לא טובים ומשפטים בל יחיו בהם חיי המדיניות... לא כן אנשי הגבעה לא שכלם היה במעל הזה, ולא מפני חק ונימוס עשו זאת, רק מפני תאוותם... והבחינה לזה,

[א] לוט הכניס המלאכים בסתר... והזקן בגבעה הכניס אותו לביתו בפרהסיא.

[ב] שם כתוב (שם, ד) ואנשי העיר אנשי סדום נסבו על הבית מנער ועד זקן...

[ג] שם כתיב נסבו על הבית, שרצו ללחום על בעל הבית שעבר על חוקיהם... וכן שם סגר לוט את הדלת אחריו כי ירא מפניהם, לא כן פה, אמר "ויצא אליהם", כי ידע שלא יעזו ליכנס בביתו.

[ד] שא"ל שהיא נבלה, הרי היה שכלם שלם להכיר שהיא נבלה...

What is the difference between the matter of Givah and the sin of Sdom, upon whom [Gd] rained sulphur and fire and He uprooted their cities from their roots, and these people acted as Sdom and the hands of Heaven did not beset them to punish them? And they have explained that there is a difference between the wicked and the sinner, meaning that the sin of the people of Sdom was in their intellect, for they enacted laws which were not good and statutes by which political life could not live (a play on Yechezkel 20:25)... The people of Givah were not thus, their intellect was not in this abuse, and they did not do it as a function of law and order, only because of their desire...

The evidence for this:

(1) Lot brought in the malachim in secret... And the elder in Givah brought him into his house in public.

(2) Bereishit 19:4 says, "And the people of the city, the people of Sdom surrounded upon the house, from young to old"...

(3) There it says "surrounded upon the house, that they wished to fight the host for violating their laws... And also, there Lot closed the door behind himself because he feared them, but not so here, it said, "And he went out to them," for he knew they would not dare enter his home.

(4) He told them [here] that it would be a disgusting deed, so their intellect must have been whole, to recognize this as a disgusting deed...

19:29-20:11 National horror

12. Shemuel I 11:7

ויקח צמד בקר וינתחמו וישלח בכל גבול ישראל ביד המלאכים לאמר אשר איננו יצא אחר ששאל ואתר שמואל פה יעשה לבקרו ויפל פחד ד' על העם ויצאו פאיש אהד:

13. Lucian of Samosata, *Toxaris* (2nd century Greece), Section 47-48

Our custom of the hide is as follows. When a man has been injured by another, and desires vengeance, but feels that he is no match for his opponent, he sacrifices an ox, cuts up the flesh and cooks it, and spreads out the hide upon the ground. On this hide he takes his seat, holding his hands behind him, so as to suggest that his arms are tied in that position, this being the natural attitude of a suppliant among us. Meanwhile, the flesh of the ox has been laid out; and the man's relations and any others who feel so disposed come up and take a portion thereof, and, setting their right foot on the hide, promise whatever assistance is in their power: one will engage to furnish and maintain five horsemen, another ten, a third some larger number; while others, according to their ability, promise heavy or light-armed infantry, and the poorest, who have nothing else to give, offer their own personal services. The number of persons assembled on the hide is sometimes very considerable; nor could any troops be more reliable or more invincible than those which are collected in this manner, being as they are under a vow; for the act of stepping on to the hide constitutes an oath.

14. Radak to Shoftim 20:1

במקום שיתקבצו כל ישראל או רובם שם שכינה שורה כמו שנאמר...

Where all Israel or most of them gather, the Shechinah is manifest, as it is written...

15. Radak to Yehoshua 11:3

ואפשר שזה המקום הוא המצפה שהיו מתקבצים שם ישראל תמיד ולפי שהיתה שם תשועה גדולה היו נועדים שם כי במלחמה האחרת שעשה יהושע עם חמשת המלכים אף על פי שהיתה תשועה גדולה לא היו אלא חמשת מלכים ואלו היו מלכים רבים ואפשר כי בנה שם יהושע מזבח מפני התשועה הגדולה שהיתה שם ומפני זה היו ישראל נקבצים שם בעת שהיו צריכים למלחמה או לדבר גדול וכן מצאנו ביפתח "לפני ד' במצפה" וכן בדבר פלגש בגבעה "אל ד' המצפה" וכן אמר שמואל במלחמת פלשתים "קבצו אלי כל ישראל המצפתה" וכן כשהמליך שאול "ויצעק שמואל את העם אל ד' המצפה". נראה מכל אלה הפסוקים כי מזבח היה שם, ובית מקודש לתפלה ולקבוץ ישראל באותן הימים:

Perhaps this place is the *Mitzpah* where Israel always gathered. Because a great salvation happened there, they would meet there. In the other war Yehoshua fought against the five kings, although there was a great salvation, there were only five kings. These were many kings.

It is also possible that Yehoshua built an altar there because of the great salvation that happened there, and therefore Israel gathered there when they needed to do so for war or some other great matter. And so we see with Yiftach "before Gd in *Mitzpah* (Shoftim 11:11)," and the Concubine at Givah "to Gd in *Mitzpah* (Shoftim 20:1)," and so declared Shemuel in the war with the Philistines "Gather to me, all Israel, to *Mitzpah* [and will pray to Gd for you] (Shemuel I 7:5)," and so when he coronated Shaul "And Shemuel called the nation to Gd, to *Mitzpah* (Shemuel I 10:17)." From all of these verses it appears that there was an altar there, and a house sanctified for prayer and for the gatherings of Israel in those days.

16. Abarbanel to Shoftim 20:1

יען היה בידיהם דבר מקובל שבמצפה תדבק ההשגחה אלקית מהקב"ה, כי שם נצח יהושע את המלכים אשר נאספו נגדו, ושם היה מזבח ובית תפלה, ושם היה בית ועד להיות ישראל מקובצים כי יהיה להם דבר

Because it was a tradition in their hands that Divine supervision would stay in *Mitzpah*, for there Yehoshua defeated the kings who were gathered against him. There was an altar and house of prayer there, and a meeting place for Israel to gather when there was an issue.